

РЕШЕНИЕ

№ 8989

гр. София, 18.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 12.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **1248** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с чл.40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалби на Б. К. М., Й. К. Н., С. П. Ц., К. П. Л., П. К. П., Г. К. К. и Е. В. Л., чрез пълномощника си адв Г. Ш. срещу Решение № РВТ24-РИ09-2 от 16.01.2024г на Секретаря на район В., СО в ЧАСТТА относно формирания отказ за предоставяне достъп до обществена информация.

Твърдят, че не става ясно кои са третите лица от които е необходимо съгласие за предоставяне на информацията и дали е искано съгласието им. Също така липсата на съгласие се преодолявало от наличието на надделяващ обществен интерес по арг.от чл. 31 ал.5 от ЗДОИ вр с § 1 т.5 т.6 ДР на ЗДОИ. Не отговаряло на действителното положение, че „не са открити данни за изготвяне на техническото задание“, тъй като наличието му се установявало от приложените Протокол № 2 / 2.06.2016г , Удостоверение по чл. 13 ал.5 от ППЗСПЗЗ, Заповед РВТ16 РД 09-28/ 4.02.2016г и Протокол от 10.05.2016г. Органът разполагал с техническото задание.Сочат също, че заявителите по цитираните 38 преписки в по-голямата си част били ЮЛ, поради което относно тях не се прилага регламентацията за защита на личните данни. Дори и да имало лични данни , същите следвало да се заличат преди да бъде представено копие. Молят да се отмени отказа и делото да се върне като преписка със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендират разноски.

Ответникът – Секретар на СО, район В. при условията на евентуалност в

съпроводително писмо и в с.з. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли. Претендира юриск. възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателите и на ответната страна, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление за достъп до обществена информация № РВТ24-ЕВ02-1 от 2.01.2024г жалбоподателите чрез адв Г. Ш. са поискали да им се предостави достъп до обществена информация досежно:

- Техническо задание в съответствие с § 4к от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл. 28 от ППЗСПЗЗ за изработване на помощен план и план на новообразуваните имоти отнасящо се за землището на Д., м. Породин, [населено място] като за целта им бъде предоставена цялата налична в администрацията документация, входяща и изходяща, в т.ч. пълното съдържание на протоколи от заседания, заедно с приложените материали към внасяните за разглеждане проекти, технически задания, помощни планове, решения, предложения и всички други

- Информация за всичките висящи административни производства по трансформиране на правото на ползване в право на собственост за територията на м. Породин на осн § 4а и 4б от ПЗР на ЗСПЗЗ образувани за бившите имоти, копия от протокола и заповедта по § 62 ал.2 и ал.3 ПЗР на ЗСПЗЗ по всичките преписки ведно с цялостната информация за входящите им номера.

По повод подаденото заявление, Секретарят на район В.“ е постановил оспореното Решение № РВТ24-РИ09-2 от 16.01.2024г в което е посочил, че

-в архива на отдел УТКР, район В. не са открити данни за изготвяне на техническо задание в съответствие с § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл. 28 от ППЗСПЗЗ за изработване на помощен план и план на новообразуваните имоти отнасящо се за землището на Д., м. Породин, [населено място], както входяща и изходяща поща за изготвяне на задание.

-по отношение на образуваните висящи адм производства по трансформиране на правото на ползване в право на собственост, на осн § 4а и 4б от ПЗР на ЗСПЗЗ на ползватели с предоставено право на ползване са налице образувани 38 броя висящи адм преписки, подадени в законоустановения срок и съдържащи лични данни.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Процесното решение в посочената по-горе част съставлява произнасяне по заявлението на жалбоподателите с отказ да се предостави поискания със заявлението достъп до информация. Доколкото е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателите, то е налице правен интерес да обжалват акта в частта относно формирания отказ за предоставяне достъп до обществена информация. Жалбата е допустима, подадена от активно легитимирани лица с правен интерес в преклузивния срок по чл. 149 АПК против акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган- секретар на район В. /арг. от чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, § 18 от Заключителни разпоредби

към Закона за изменение и допълнение на Закона за достъп до обществена информация(обн. - ДВ, бр. 49 от 2007 г.)/ вр. Заповед РД 09-170 от 30.07.2015г на кмета на район В. /л. 31/- "задължен субект" по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. На основание чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, компетентността да се произнесе по такова искане принадлежи на органите, изрично посочени в чл. 3, ал. 1 ЗДОИ. Последните могат, съобразно изрично предвидената в чл. 28, ал. 2 с. з. възможност, да оправомощат друго лице или лица, като това става с изричен акт на административния орган. На секретаря на район В. са делегирани правомощия по чл. 28, ал. 2 ЗДОИ с цитираната заповед РД 09-170 от 30.07.2015г . Няма данни същата да е оттеглена, респ. да е с определен срок на действие, тоест действието ѝ да е ограничено със срок, поради което и към датата на издаване на процесното решение е валиден адм. акт. С нея кметът на район В. /като длъжност/ упълномощава на осн § 18 от ЗР на ЗИД на ЗДОИ вр с чл. 3 ал.1 ЗДОИ „секретаря на район В.“, тоест лицето заемащо тази длъжност да осъществява действия свързани с изпълнение разпоредбите на ЗДОИ, а не както погрешно тълкува жалбоподателя в молба от 16.04.2024г по присъединеното дело 1253 / 2024г , че определен поименно кмет оправомощава определено поименно лице да се произнеса по заявленията по ЗДОИ, поради което и след като лицето подписало заповедта вече не е кмет, поради изтекъл мандат, то не било налице надлежно оправомощаване. С цитираната заповед Кметът в това си качество упълномощава Секретаря на района в това му качество /а не поименно/ да се произнеса по заявлението по ЗДОИ. Оправомощаването не е ограничено със срок, поради което и към датата на издаване на процесното решение, секретарят на район В. е действал при надлежно делегирани му правомощия.

При издаване на процесното решение съдът не откри допуснати нарушения на административно процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ определя като обществена по смисъла на закона всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. За да постанови оспорения отказ адм. орган е изложил съображения, че търсената информация няма характер на официална обществена информация по см на чл. 10 от ЗДОИ. Несъмнено търсената информация /в първата част от заявлението досежно техническото задание и кореспонденцията във връзка с него/ няма характер на официална обществена информация по см на чл. 10 от ЗДОИ, но пък е служебна обществена по см. на чл.11 от ЗДОИ и е създадена и се съхранява във връзка с официалната информация по повод дейността на задължения по чл. 3 от ЗДОИ субект.

Жалбоподателите на първо място са търсили информация досежно техническо задание в съответствие с § 4к от ПЗР на ЗСПЗЗ и чл. 28 от ППЗСПЗЗ за изработване на помощен план и план на новообразуваните имоти отнасящо се за землището на Д., м. Породин, [населено място] като за целта им бъде предоставена цялата налична в администрацията документация, входяща и изходяща, в т.ч. пълното съдържание на протоколи от заседания, заедно с приложените материали към внасяните за разглеждане проекти, технически задания, помощни планове, решения, предложения и всички други.

Ответникът твърди, че „не са открити данни за изготвяне на техническото задание в архива на отдел УТКР, район В.“, като се позовава на служебна бележка № РВТ 24-ЕВ02-1/2/ от 9.01.2024г издадена от началник отдел УТКР при СО район В.. Посочената служебна бележка е официален удостоверятелен документ ползващ се с обвързваща съда доказателствена сила. Жалбоподателите сочат, че наличието му се установявало от приложените Протокол № 2 / 2.06.2016г , Удостоверение по чл. 13 ал.5 от ППЗСПЗЗ, Заповед РВТ16 РД 09-28/ 4.02.2016г и Протокол от 10.05.2016г. Видно от посочените документи в тях действително се цитира техническо задание, представено от Столична община в областна администрация на 13.07.2011г, като се възлага на Столична община да актуализира техническите задания. Тоест, Столична община е представила в областната администрация техническото задание. След като техническото задание се изготвя от техническата служба на Общината/чл. 28 ал.10 от ППЗСПЗЗ и Общината /а не района/ го е представила в областната администрация, няма основание то да се търси от района, в случая район В.. Според чл. 28 ал.10 от ППЗСПЗЗ конкретните изисквания към плана на новообразуваните имоти съобразно характерните особености на съответната община се определят от техническата служба на общината с техническо задание.

Субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ са задължени да предоставят информация, която е създадена в кръга на тяхната компетентност (т. е официална информация) или такава, която се събира, създава и съхранява при и по повод дейността на органите и на техните администрации (служебна информация). Във всички случаи, за да се предостави достъп до посочената информация, същата следва да е налична и вече създадена, а не да се изготвя по повод направено искане. Налична е кореспонденция до адв Ш. от главния архитект на район В. /писмо от 23.10.2023г/ и от зам. кмета на СО /писмо от 8.08.2023г / с което я уведомяват, че в районна администрация на Район В. няма техническо задание. След като се заявява отрицателен факт, то в тежест на жалбоподателите е да докажат положителния факт, а именно, че в район В. /от където се търси информацията/ се намира процесното техническо задание. Отрицателният факт, не следва да се доказва от страната, която е заявила отрицанието. В посочените по –горе документи се цитира техническо задание, но те по никакъв начин не установяват къде точно е местонахождението му. Целта на ЗДОИ и законово регламентираните гаранции за осъществяване правото на достъп до обществена информация, е да се даде възможност на гражданите и организациите да се запознаят със съществуващата информация, която вече е създадена, обработена и се съхранява в административните органи. Следователно правото на достъп по реда на ЗДОИ е ограничено единствено до съществуваща и налична обществена информация. В този смисъл бе съобразено Решение № 6040 от 8.05.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16854/2013 г., VII отд.

След като техническото задание не се изготвя от района, а от техническата служба на Столична община, то няма основание да се търси от район В.. СО, район В. не разполага с информацията, тъй като не я създава. Несъмнено изготвянето на техническо задание, респ въз основа на него и план на новообразуваните имоти е задължително законово изискване по ЗПСЗЗ и ППЗСПЗЗ. Неизпълнението на това законово изискване обаче, е ирелевантно за настоящият спор, в т.ч. не може по повод искането за предоставяне информация по ЗДОИ да се наложи изготвянето /създаването им/.Налице са други законови механизми за ускоряване създаването им.

Щом информацията не е налична в СО, район В., то тя не може да бъде

предоставена - предоставя се нещо, което съществува. Жалбоподателите чиято е доказателствената тежест не установяват по категоричен начин при условията на пълно доказване, че местонахождението на процесното техническо задание е именно в район В.. Явно и самите те не са сигурни /не са наясно/ къде точно се намира, тъй като са подали идентично по съдържание заявление за достъп до обществена информация до Областна дирекция „Земеделие“ С. град. /л. 15 от делото/. Каза се, че представените от тях документи действително цитират техническо задание, но от тях въобще не може да се установи местонахождението му. В тази връзка досежно заявлението на оспорващите за предоставяне на обществена информация макар и отправено до административен орган, в чието правомощие е предоставянето на обществена информация, исканата информация не отговаря на горепосоченото да е налична и вече създадена. Както се изтъкна вече гарантираното право на достъп до обществена информация се ограничава до съществуващите документи, като в производството по ЗДОИ не възниква задължение за административния орган да изготвя нова информация в т.ч. именно по повод заявлението да предприеме действия в рамките на законовата регламентация за създаване техническо задание.

Действително за субектите по чл.3, ал.1 от ЗДОИ, е регламентирано задължението да предоставят информация, но само ако тя е създадена или съхранявана в кръга на тяхната компетентност и е налична. Следователно след като информацията /в случая техническото задание и кореспонденцията във връзка с него/ не е създадена от органа, от който е поискан достъпа, не е доказано от жалбоподателите чиято е доказателствената тежест, по категоричен начин, че се съхранява именно от район В., последният законосъобразно е процедира, като е отказал пълен достъп. Относно изложеното в жалбата за наличие на надделяващ обществен интерес, то преценката за прилагане нормата на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, е дължима когато обществена информация е налична при органа, но той отказва да я предостави на някое основание. Според чл. 13 ал.4 ЗДОИ (Нова - ДВ, бр. 104 от 2008 г.) достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Ограничава се информация която поначало съществува, тоест е налична. В случая след като не са открити данни за техническото задание и кореспонденцията във връзка с него в район В., то и няма как да е дължима преценка дали е налице надделяващ обществен интерес.

Относно останалата част от заявлението за достъп до обществена информация: Информация за всичките висящи административни производства по трансформиране на правото на ползване в право на собственост за територията на м. Породин на осн § 4а и 4б от ПЗР на ЗСПЗЗ образувани за бившите имоти, копия от протокола и заповедта по § 62 ал.2 и ал.3 ПЗР на ЗСПЗЗ по всичките преписки ведно с цялостната информация за входящите им номера, ответникът е отговорил, че по отношение на образуваните висящи адм производства по трансформиране на правото на ползване в право на собственост, на осн § 4а и 4б от ПЗР на ЗСПЗЗ на ползватели с предоставено право на ползване са налице образувани 38 броя висящи адм преписки, подадени в законоустановения срок и съдържащи лични данни.

При така формулираното искане в частта му „Информация за всичките висящи адм производства“ според съда ответникът е дал отговор, а именно 38 броя висящи адм преписки. Търсената информация е заявена най-общо и ответникът е отговорил относно броя на преписките. В останалата част от заявлението, а именно „копия от протокола и заповедта по § 62 ал.2 и ал.3 ПЗР на ЗСПЗЗ по всичките

преписки ведно с цялостната информация за входящите им номера“, то се касае за конкретни искания срещу конкретни лица, тоест информацията по конкретен казус, която не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ и в действителност би могла да доведе до разкриване на лични данни. От всеки един протокол и заповед по § 62 ал.2 и ал.3 от ПЗР на ППЗСПЗЗ касаеща конкретно лице не би могло да се състави мнение за дейността на публичната институция. Обществена информация примерно е тази свързана с образуване, движение на преписките, както и броя им, но не и действията по конкретна преписка. Една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като *група хора* има характер на обществена информация. В случая исканата информация в частта „протокол и заповед по § 62 ал.2 и ал.3 от ПЗР на ППЗСПЗЗ“ по всяка една преписка и входящ номер няма обществен характер, тъй като засяга конкретни лица /лице/. Както се посочи информацията по конкретен казус, не представлява информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ и в действителност би могла да доведе до разкриване на лични данни. Исканата със заявлението информация относно протокол и заповед по § 62 ал.2 и ал.3 от ПЗР на ППЗСПЗЗ *не* съдържа сведения, свързани с обществения живот в страната, тоест живота на обществото *като група хора* и не би дала възможност на жалбоподателите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължен по закон субект. След като исканата информация не попада в обхвата на законово регламентираното понятие за обществена информация, редът на ЗДОИ е неприложим. Информацията по конкретна преписка не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, дори към нея да е проявен определен интерес от трети лица, защото за законодателя тя не представлява такава свързана с обществения живот в страната, която да дава възможност на гражданите да си съставят свое мнение относно дейността. ЗДОИ не е средство, за получаване на всякаква информация от държавните органи и органите на местното самоуправление. В тази част исканата информация не е обществена и е извън приложното поле по ЗДОИ.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че на база пространните изложения в жалбите и молбите по делото /в т.ч. присъединените /, съдът намира, че целта на жалбоподателите е да се снабдят с търсената информация която да използват в евентуален бъдещ съдебен спор по ЗСПЗЗ, предвид невъзстановеното право на собственост; Защита срещу отказа да се възстанови собствеността следва да се търси

по друг ред, чрез оспорване ИАА /изрични и мълчаливи/ по ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ /§ 19 ал.1 ПЗР на ЗИД АПК/ пред районния съд по местонахождението на имота

Поради гореизложеното, не са налице основания за обявяване нищожност на оспореното решение /заявено искане по присъединеното дело 1253/ 2024г / , нито за отмяната му като незаконосъобразно. Жалбите са неоснователни и следва да се отхвърлят.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора на жалбоподателите не следва да се присъждат разноски. Жалбоподателите следва да заплатят на ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., определен съгласно 143 ал.3 АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на осн. чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалби на Б. К. М., Й. К. Н., С. П. Ц., К. П. Л., П. К. П., Г. К. К. и Е. В. Л., чрез пълномощника си адв Г. Ш. срещу Решение № РВТ24-РИ09-2 от 16.01.2024г на Секретаря на район В., СО в ЧАСТТА относно формирания отказ за предоставяне достъп до обществена информация.

ОСЪЖДА Б. К. М., Й. К. Н., С. П. Ц., К. П. Л., П. К. П., Г. К. К. и Е. В. Л., да заплатят на Столична община сумата от 100 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 от АПК юриск.възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: